

Intencje mszalne w tygodniu 15.05-21.05.2017 r.

Dzień	Godzina	Intencja Mszy Świętej
Poniedziałek	18.00	zm.+ Artur, Marzena, Tadeusz Jastrzębscy
Wtorek	18.00	zm. + Zofia i Franciszek Gniady
Środa	18.00	zm.+ Tadeusz Olbrycht
Czwartek	18.00	zm. + Sęp Tadeusz
Piątek	18.00	zm. + Rudolf Czelnia
Sobota	18.00	zm. + Tadeusz Szczurek
Niedziela	8.00	zm. + Jan Malinowski (53 rocznica śmierci)
Niedziela	10.30	za parafian
Niedziela	15.30	zm. +Stefania Piotrowska i Kazimiera Pietruszka

Ogłoszenia duszpasterskie - 14.05.2017 r.

1. 5 niedziela wielkanocna. Dziś w Dukli w naszym dekanacie o 15.00 Marsz dla Życia i Rodziny. Zapraszamy Ojcowie Bernardyni z Dukli.
2. W parafii - w tym tygodniu - będą nas odwiedzać z zaproszeniami na Misje Święte lektorzy i uczniowie Gimnazjum. Przyjmujemy zaproszenia w duchu wiary oraz przyjmujemy przygotowane kartki związane z peregrynacją Obrazu Bożego Miłosierdzia po rodzinach parafii. Misje to wielki wysiłek całej parafii. Ostatnie MISJE w Wietrznie odbyły w 2000 roku za proboszczowania ks. Józefa Fejdasza. Niech te misje będą cudowną okazją do naprawienia wielu spraw w naszej wspólnocie parafialnej. Omacdlajmy je w swojej codziennej modlitwie. Misje będą w czasie Oktawy Bożego Ciała. Po Misjach rozpocznie się w parafii po rodzinach peregrynacja Obrazu Bożego Miłosierdzia. J. E. Ks. Arcybiskup Adam Szal udzielił nam na te wydarzenia wiary swojego błogosławieństwa.
3. W tygodniu Msze Święte wieczorem o godzinie 18.00 wraz z nabożeństwem majowym. Zapraszam parafian do liczniejszego udziału w tym nabożeństwie.
4. We wtorek - 16 maja - święto Św. Andrzeja Boboli; Patron Polski, patron Akcji Katolickiej. Polecamy Jego wstawieństwu naszą Ojczyznę.
5. Za tydzień trzecia niedziela miesiąca maja, pamiętajmy o parafii i Kościele.
6. Zwracam się z prośbą do parafian o wykoszenie trawy na cmentarzu. Trawa jest bardzo duża a cmentarz parafialny to nasza wspólna sprawa. Nie czekajmy z tym wykoszeniem do lepszych dni
7. Do sprzątania kościoła - na sobotę 20.05.- proszę rodziny; Wierdak, Cypara - Zajdel; bardzo dziękuję rodzinom Szuba, Longawa za ostatek sprzątnię Kościoła.
8. Tygodnik „Niedziela” - jak zawsze - do odebrania - dla prenumeratorów w zakrystii. Wyłożony jest - pod chorem - kolejny numer Gazetki Parafialnej - „Królowa Aniołów”.

KRÓLOWA ANIOŁÓW

Parafia Wietrzno św. Michała Archanioła

nr 20 / 14. 05. 2017 r. (Rok III).

Archidiecezja Przemyska. Dekanat dukielski. Wietrzno.

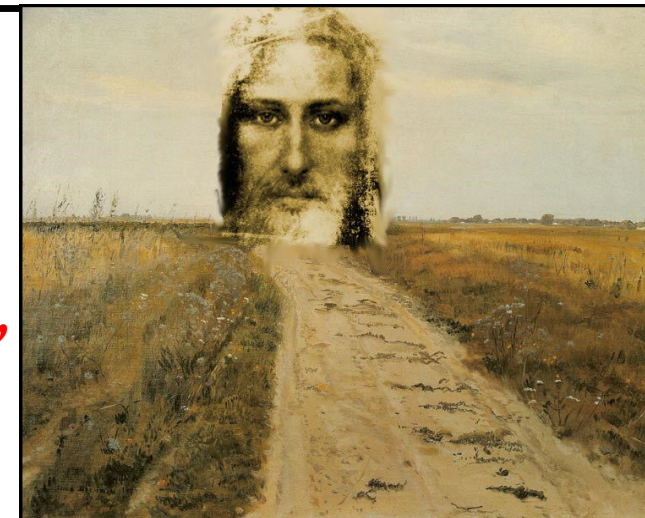
Kontakt z parafią; Telefon; 13 433 30 18

Z darem ewangelicznego słowa.

5 Niedziela Wielkanocna. „Ja jestem Drogą”

„Wy zaś jesteście wybranym plemieniem, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem Bogu na własność przeznaczonym, abyście ogłaszali chwalebne dzieła Tego, który was wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła”.

z pierwszego listu Św. Piotra Apostoła 1P 2,4-9

Jezus nazywa dziś siebie w Ewangelii „drogą”. Co to znaczy, iść drogą, którą jest Jezus? Co to znaczy, „iść” Jezusem? i iść za Jezusem?. Każda droga ma swój początek i koniec; tak gdyż Jezus jest Alfą i Omegą, Początkiem i Końcem. Droga fascynuje, pociąga, ale i stawia wymagania. Trzeba się jej „uczyć”. Tak samo jest z Jezusem: On fascynuje, pociąga, trzeba się Go nieustannie „uczyć”. Ale można też odrzucić Jego i drogę i wybrać marazm, stagnację, oswojony własny kąt (itp.). Jezusa można odrzucić i nie chceć spotkać się z Nim w Kościele, z Jego Przygodą, Tajemnicą. Ale gdy postawimy krok za Nim wtedy On pomoże swoją łaską. Iść „Jezusem” to również „stawać” się drogą dla innych, gdyż mamy jeszcze innych przeprowadzać z miłością z ciemności do światła. Bądźmy dla siebie nawzajem przyjaznymi aniołami, którzy będą prowadzić życzliwie do Boga przez wymagania i kształtowanie charakteru. x. Ireneusz Wójcik - proboszcz.

Na drogach modlitwy, wiary i życia duchowego.

Więcej być niż mieć. Cześć . 5.
Kapłan czy ksiądz. Chwile miłości.

Kapłan również modli się i nieustannie adoruje Najświętszy Sakrament. Dla kogoś, kto nie wierzy w Boga, adorowanie Jezusa w cudzie Najświętszego Sakramentu może wydawać się bez sensu. Cisza, bezruch, nic się nie dzieje. Często może i sami widzimy że ludzie trwają z pochylonymi głowami, tkwią przed tą pozłocaną monstrancją z kawałkiem białego chleba w środku.

O co chodzi zatem w adoracji ?!

Adoracja nie jest wymysłem księdza proboszcza ani księdza biskupa.

Adoracja Chrystusa eucharystycznego jest praktykowana w Kościele już od wielu lat i wieków. Jej korzenie sięgają bowiem

wczesnochrześcijańskiej praktyki wiary przechowywania Ciała Chrystusa z myślą o chorych. Kolejnym takim etapem było przedłużone wznoszenie hostii podczas sprawowania Mszy Świętej, skąd już niedaleka droga do pojawienia się w Liturgii monstrancji. Do szczególnego rozwoju kultu eucharystycznego przyczynił się też Sobór Trydencki, który w swoim dokumencie z 1551 r. zalecił w Kościele adorację publiczną, z wyjściem z monstrancją i Jezusem poza mury kościoła.

Ojciec Święty Jan Paweł II nasz rodak często powtarzał i mówił, że całe zło na świecie mogłoby zostać przezwyciężone poprzez ogromną moc nieustającej adoracji eucharystycznej. Jedną z jego pierwszych inicjatyw po zamachu w maju 1981 r. było ustanowienie codziennej adoracji w Bazylice św. Piotra.

Ojciec Raniero Cantalamessa, kaznodzieja domu papieskiego, pisząc również o kontemplacji eucharystycznej przywołuje wielu mistrzów duchowych i ich próby zdefiniowania, czym jest kontemplacja Eucharystii. I tak Św. Bonawentura nazywa kontemplację „uczuciowym spojrzeniem na Boga”; natomiast Św. Jan Maria Vianney opowiada o kontemplacji parafianina z Ars, który całe godziny spędzał nieruchomy w kościele ze wzrokiem utkwionym w tabernakulum, a pytany przez Świętego Proboszcza, co robi przez cały dzień, odpowiedział: „Nic, ja patrzę na Niego, a On patrzy na mnie”.

To ubóstwo modlitwy adoracyjnej wnosi do serca każdego kapłana i pokój i zrozumienie, przynosi równocześnie odwagę służby chrześcijańskiej. Jesteśmy wówczas zdolni powiedzieć; „Panie w Twoim ręku, są moje losy, Ty znasz mnie najlepiej, i Ty wiesz ze Cię kocham ”

(cdn.)

Z wiarą
szukam.
Czy
poznajecie ?!

...

Wspomnienia z rekolekcji.

Moje wspomnienia na temat rekolekcji są następujące; z tych dni zapamiętałam wspaniałą atmosferę, wszyscy

ludzie byli dla siebie mili. Z moich rekolekcji na

zawsze w pamięci pozostanie moja animatorka Klaudia. Trudno było się skupić, gdy byliśmy zmęczeni i niewyspani, ale kiedy miałam dłuższą przerwę porozmawiałam z moją animatorką,

spokojnie wytłumaczyła mi na czym polega nasza wiara, dzięki niej zrozumiałam, że Pan Bóg jest naprawdę, a Komunia Święta to

najprawdziwsze Ciało Chrystusa, mimo, że kocham Pana Boga trudno było mi to zrozumieć, a ona

wszystko dobrze mi wytłumaczyła. Klaudia wytłumaczyła mi, że powinnam bardziej ufać Panu Bogu. Nie zapomnę również opowiadań księdza rekolekcjonisty, który opowiadał tak, aby jego historie w nas uderzyły i byśmy to zapamiętali.

Natalia.

Tegoroczne rekolekcje przeżyłam w skupieniu i modlitwie, zakończyłam sakramentem pokuty i pojednania z Bogiem. Słowo, które głosił ojciec rekolekcjonista trafiło do mnie i wezmę jego rady do serca i będę się nimi kierować w dalszym życiu. **Daria.**

Te rekolekcje to tak naprawdę pierwsze na których potrafiłam się otworzyć i bez lęku wypowiadać na spotkaniach w grupach. Wiem, że to dzięki temu, że Pan dodał mi odwagi i dzięki osobom, z którymi przeżyłam czas rekolekcji. Pan wlał w moje serce prawdziwą Bożą radość.

Martyna.

Podczas rekolekcji mogłam skorzystać ze spowiedzi świętej i oczyścić swoją duszę z grzechów. Dowiedziałam się jak ważna jest dla mnie moja rodzina, moi rodzice - którzy tak bardzo mnie kochają. Spędziłam rekolekcje w bliskości z Panem Bogiem - poprzez śpiewanie pieśni religijnych i owocną modlitwę.

Wiktoria.

